



REDAKCIJAS SLEJA



Un atkal ir pienācis laiks, kad koki nomet savas pēdējās lapas, dienas kļūst arvien pelēcīgākas un arī saule retāk izlaužas no mākoņu skavām. Cilvēki arvien

biežāk sāk sūdzēties par rudens drūmumu, nomāktību, viņus neapmierina krēsla un tumsa, lietus un vēji.

Bet - tas taču notiek katru rudenī! Katru rudenī mēs mainām savas iemīļotās nodarbes uz citām, katru rudenī mēs meklējam kaut ko jaunu, kas dzīvi padarītu mazliet krāsaināku. Šajā gadījumā der atcerēties, ka dzīve ir tāda, kādu to radām paši. Reizēm krāsaina, reizēm vienmuļi pelēka, bet tieši tajā, ka raiba, slēpjas dzīves burvība. Arī tad, kad liekas, ka viss skaistais jau ir noticis, tā nav – pats skaistākais vēl ir tikai priekšā.

Tāpēc rudens tumšajā laikā būs optimisti un raudzīsimies uz dzīvi pozitīvi, meklēsim un uzslavēsim skaistāko, unikālāko un labāko, kas ir sevī un citos, un tad arī pasaule mums apkārt kļūs gaišāka un labāka!

Madara Lindāne (11.c)

Labie darbi iepriecina

Šajā rudenī no 13. līdz 19. oktobrim Latvijā norisinājās Labo darbu nedēļa. Ikviens ar savu iniciatīvu tika aicināts paveikt kādu labu darbu, kas iepriecina apkārtējos un arī pašu. Labo darbu nedēļā piedalījās arī mūsu skola. Katra klase veica kādu labo darbu.

Tā kā labo darbu nedēļa mūsu skolā bija arī fukšu nedēļa, tad septītie, desmitie un divpadsmitie vienojās kopīgam labam darbam – savāca atkritumus Priežu kalniņā. 11.c klase devās uz bērnodārzu „Priedīte”, kur cītīgi talkoja, mazgājot logus. Savukārt, 11.a klase palīdzēja Madonas novada bibliotēkā Bērnu nodaļā sakārtot rotaļu stūra spēles. Tāpat ģimnāzisti atbalstīja biedrību „Mēs saviem bērniem”, vācot nelielas rotaļlietas smilšu terapijas kabineta darbam.

8.klase labo darbu veica ģimnāzijas noliktavā, kur vajadzēja mašīnā sakraut skolā savāktu makulatūru. Ierodoties noliktavā, kur glabājās

makulatūra, astotie bija pārsteigti, cik daudz darba te sagaida. Tur atradās vecas grāmatas, burtnīcas, kastes un papīri. Mūsu skolu nūdien ir varen pacentusies, vācot makulatūru! Likās, ka darba būs ļoti daudz, bet, kad klase sāka strādāt vienoti, darbs vedās no rokas rokā. Stādāt bija ļoti jautri, jo, rokoties pa netīriem papīriem un metot tos otram, bija daudz iemeslu smieties. Darbs ātri tika padarīts, un vieta sakopta.

Ikviens darbs, ko veica katra klase, ļāva klasei satuvināties un kļūt spēcīgākai, varēja atklāt jaunas un labas īpašības par saviem klasesbiedriem, un, protams, kāds tika iepriecināts, ieraugot paveikto. Katrs labais darbiņš, kas varbūt pat nelikās tik svarīgs, noteikti kādam nozīmēja ļoti daudz, jo tika darīts no sirds. Paldies ikvienam, kas piedalījās!

Krista Kalupniece (8.)

ĪSZIŅAS

• 11. oktobrī Madonā notika Kartupeļu svētki, kur piedalījās arī Madonas Valsts ģimnāzijas skolēnu mācību uzņēmumi.

• 13.-19.oktobrī Latvijā norisinājās akcija „Labo darbu nedēļa”. Akcijā iesaistījās arī MVĢ.

• 27. - 31.oktobrī skolēniem bija brīvlaiks. Tad nu visi varēja atpūsties un gūt jaunus spēkus nākamajam mācību gada ceturksnim!

• 26. - 31.oktobrī Madonā jau 17 reizi “Ģitāristu sesija”, šogad gan ar jaunu nosaukumu Madonas mūzikas sesija. Muzicēja arī ģimnāzisti!

• 6.novembrī Madonas Kultūras namā notika koru sadziedāšanās pasākums. Uzstājās arī ģimnāzijas jauktais koris.

• 12.b un 11.a klases komandas 7.novembrī Gulbenē piedalījās militāri patriotiskajā spēlē “Jaunie Rīga sargi: Atceries Lāčplēšus!”.

• Lai gan tikko beidzās rudens brīvlaiks, taču runā, ka skolā jau daži skolēni gaida nākamās brīvās dienas. Lai gan tās būs tikai četras dienas, taču tomēr – brīvdienas!

• 10.—14.novembrī ģimnāzijā notiek Pilsonības dienu pasākumi.

Žanete Zirne (11.c)



Jādejo ar sirdi!

Visi labi zinām, ka 2015.gada jūlijā notiks XI Latvijas skolu jaunatnes Dziesmu un deju svētki. Mūsu skolā ir divi deju kolektīvi un jaukais koris, tāpēc ceram, ka visiem dejojājiem un dziedātājiem no mūsu skolas būs iespēja svētkos piedalīties.

2012.gadā skolā tika izveidots 7.-9. klašu deju kolektīvs. Tā kā pašlaik darbība deju kolektīvā rit pilnā sparā, un straujiem soļiem tuvojas Dziesmu un deju svētki, nolēmām uz interviju aicināt kolektīva vadītāju **Jeļenu Rudzīti**.

Lūdzu, pastāstiet par sevi!

- Esmu dzimusi Daugavpilī, tur gan mācījos, gan dejuju. Jau četru gadu vecumā darbojos aerobikas pulciņā un sacensībās izcīnīju 1.vietu! Sešu gadu vecumā sāku deju bērnu



horeogrāfiskajā kolektīvā „Avotiņš”. Šeit arī apguvu dejas mākslas pamatus. Šajā kolektīvā dejuju 12 gadus. Esmu absolvējusi Daugavpils pilsētas Centra ģimnāziju. Vēlējos studēt dejas mākslu, bet nekur nebija uzņemšanas. Iestājos Latvijas Lauksaimniecības universitātē, tur ieguvu bakalaura diplomu Ēdināšanas un viesnīcu uzņēmējdarbības specialitātē, kā arī maģistra diplomu uzturzinātnē. Paralēli maģistra studijām absolvēju arī Latviešu Dejas skolu. 6 gadus biju TDA „Kalve” dejojāja. Šeit uzlaboju savas deju prasmes. Šajā laikā arī pati iestudēju vairākas dejas. Ar šo kolektīvu apceļojām daudzas pasaules valstis. Pašlaik strādāju ar ģimnāzijas 7.-9. klašu deju kolektīvu un audzinu pusotru gadu vecu meitiņu.

Kas aktuāls 7.-9.klašu deju kolektīvā?

- Pašlaik deju kolektīvs aktīvi gatavojas koncertiem, kas veltīti valsts svētkiem. Uzskatu, ka katrs koncerts ir svarīgs notikums kolektīvam. Sniegums koncertā ar tērpiem, skatītājiem, gaismām un uztraukumu sirdī vienmēr atšķiras no mēģinājumā izdejojā. Tādēļ vienmēr ir nopietni jāstrādā pirms jebkura koncerta.

Vai deju kolektīvā jau šobrīd notiek aktīva gatavošanās Deju svētkiem?

- Nopietna gatavošanās Deju svētkiem sākās jau pagājušajā mācību gadā. Tika apgūtas divas obligātās dejas, un tās arī veiksmīgi izdejotas skatē. Kolektīvs ieguva 1.pakāpi tautas deju kolektīva skatē Madonā. Šobrīd ir apgūta jau trešā obligātā deja. Tagad atliek tikai slīpēt, tīrīt un atkārtot šīs dejas.

Tāpat jāsaved kārtībā ne tikai dejas, bet arī tautastērpi. Tas ir ļoti nozīmīgs gatavošanās etaps svētkiem. Beidzot kolektīvs pamazām tiek saģērbts - ir gatavi svārki, pušu bikses, drīz būs arī vestes un ņieburī. Ir sagādātas zeķes, un meitenes mājturībā ar skolotājas palīdzību izgatavoja sienamos Vidzemes vainadziņus. Manuprāt, skola var lepoties ar tādu projektu, reti kurā skolā mājturībā apgūst nacionālā tērpa aksesuāru izgatavošanu.

Kā tiek organizēts darbs deju mēģinājumos?

Tiklīdz sāku strādāt ar šo kolektīvu, zināju, ka tuvojas Deju svētki, un mans uzdevums ir sagatavot dejojājus, lai viņi ir konkurētspējīgi un godam nestu ģimnāzijas vārdu. Tādēļ mēģinājumos cenšos veltīt pusstundu iesildīšanai un pamatsoļu treniņam. Lai gan šī pusstunda nepatīk dejojājiem, tomēr tā dod iespēju iesildīt muskuļus pirms darba, paplašināt un uzlabot deju prasmes, veido stāju, graciozāku soli. Pārējā nodarbības daļa tiek veltīta deju sakārtošanai, atkārtotai, precizēšanai un "tīrīšanai". Galvenokārt, mēs uzlabojam dejas kvalitāti, "tīram" tās. Ir taču tik patīkami skatīties uz sakārtotu, tīru, kārtīgu deju, kur ir skaidri redzams zīmējums, soļi un dejas saturs. Kā viens no mūsu mērķiem ir arī strādāt pie emocijām. Nevar visas dejas deju ar vienu un to pašu sejas izteiksmi, dejas un raksturi ir dažādi. Dejojājiem jābūt just un nodot šo emociju skatītājiem.

Vai dejojāji kļūst nopietnāki, apzinoties šī gada mērķi – Deju svētki?

- Jā, tas ir jūtams pēc apmeklējuma. Apmeklējums mums ļoti kliboja iepriekšējos gadus. Šogad ir pilnvērtīgs kolektīvs, ja kāds nav mēģinājumā, tā vieta nestāv tukša, ir, kas aizvieto. Tas ir ļoti svarīgi. Braukt uz Deju svētkiem grib visi, bet dejojāju skaits, kas dosies uz tiem, ir ierobežots. Mūsu kolektīvā dalībnieku ir vairāk par pieļaujamo skaitu, kas var piedalīties. Tādēļ brauks tie, kas apzinīgi apmeklē mēģinājumus un strādā ar atdevi un cieņu pret deju, kolektīvu un skolotājiem. Domāju, kad sāksies koncerti, tad kolektīvs nedaudz vairāk organizēsies, būs sajūta, ka tuvojas svētki un strādās vēl cītīgāk.



Līdz deju svētkiem vēl septiņi mēneši, vai Jums jau sāk parādīties pirmais uztraukums?

- Pagaidām sirds dauzās vairāk par pašu svētku norisi, jo tie man būs pirmie Deju svētki kā kolektīva vadītājai, nevis kā dejojājam. Tā ir liela atbildība. Savukārt uztraukums par deju izpildījuma kvalitāti mani nekad nepamet. Uztraucos drīzāk par tuvākajiem koncertiem. Tad, kad redzēšu koncertā mūsu šī gada pirmo sniegumu, tad sapratīšu un novērtēšu problēmas apmēru un rezultātā sāksu stresot. Un tā būs pēc katra koncerta. Jo es vienmēr saskatīšu kļūdas un redzēšu, ko var uzlabot. Tā mēs atkal un atkal slīpēsim tās dejas, piedalīsimies koncertos, un, nemanot, pienāks skates brīdis un pašu

svētku laiks. Un beigās es vienalga lepošos ar manu dejojāju sniegumu, un tad jau manas acis uz viņiem skatīsies citādāk. Es zinu katra dejojāja spējas un esmu pārliecināta, ka katrs no viņiem var vēl labāk!

Ko jūs varat novēlēt citiem ģimnāzijas skolēniem, kuri piedalīsies Dziesmu un Deju svētkos?

- Vienmēr atcerieties, kādu pilsētu, skolu, ģimeni pārstāvat, un parādiet sevi tā, lai pēc tam ar jums lepojas! Izbaudiet svētkus, koncertus, dejojiet un dziediet ar dvēseli! Lai sirds svētku nedēļas laikā piepildās ar fantastiskajām emocijām, un tās sirsnību silda līdz nākošajiem svētkiem!

Beāte Beatrise Mazūre (9.b)

SMU piedalās Madonas uzņēmējdienās

11.oktobrī Madonā notika Madonas uzņēmējdienas 2014 un Kartupeļu svētki, kurās piedalījās arī Madonas Valsts ģimnāzijas skolēnu veidotie mācību uzņēmumi „Eco Magic” un „Komforts”, kā arī nu jau absolventu uzņēmums „Dream Sleep”.

Aicinājām uz sarunu Lanu Tauriņu no „Eco Magic”:

Kāpēc izvēlējāties piedalīties Uzņēmējdienās?

- Šajā tirdziņā piedalījāties, jo vēlējamies popularizēt produkciju, kā arī iegūt papildus ienākumus.

Kā Jums veicās šajā pasākumā?

- Veicās ļoti labi, iztirgojām visu preci, patīkami pavadījām laiku. Šeit jāsaka milzīgs paldies Rēzijai (11.b), kas palīdzēja darboties šajā tirdziņā. Jutos patīkami pārsteigta par tirdziņa apmeklētību, manuprāt, viss izdevās lieliski- gan atmosfēra, gan pats tirdziņa noformējums.

Pastāstiet par savu ražoto produktu!

- Eco Magic piedāvā dabīgās kosmētikas produktus- lūpu balzāmus, ķermeņa skrubjus, roku krēmu, vannas konfektes. Visejošākā prece ir piparmētru roku krēms, par ko pārliecinājāties jau iepriekšējā gadā.

Kā Jūs reklamējat savu preci?

- Savu preci reklamējam gan internetā, gan tirdziņos, kas mums pieejami. Sava veida reklāma ir arī produkcijas dizains, kas, manuprāt, ir saistošs un rada patīkamu iespaidu par preci.

Uz sarunu aicinājām arī ģimnāzijas absolventi **Sintiju Tomu no „Dream Sleep”:**

Kāpēc izvēlējāties piedalīties Uzņēmējdienās?

- Vēlējamies būt starp vietējiem uzņēmējiem, iespējams, gūt jaunus kontaktus, kā arī pārdot savu preci – īsāk sakot, būt apritē. Bija ļoti patīkami atgriezties atkal dzimtajā pusē un satikt vecos draugus un paziņas. Madonas novada pašvaldība ir atsaucīga un pretimnākoša, tāpēc bija ļoti patīkami sadarboties.

Pastāstiet par savu ražoto produktu!

- Mēs ražojam unikālus ceļojuma spilvenus ar trīs dažādiem pildījumiem. Visvairāk cilvēkiem patika spilveni ar griķu sēnalu un sintepona pildījumu.

Kā Jūs reklamējat savu preci?

- Mēs regulāri ieviejam ziņas un bildes interneta portālos, uz tirdziņu bijām izveidojuši lielos banerus un piedomājām pie stenda vizualizācijas un mājīguma radīšanas, iekļaujot paklāju un uzmeistarot plauktu.

Bet pats svarīgākais bija iet klāt un stāstīt pircējiem par mūsu preci un tās unikālo pielietojumu.

Marks Līcītis (7.)



Kā fukšu nedēļu pārcieta septītie!

Fukšu nedēļa un pasākums bija viens no spilgtākajiem notikumiem, ko 7.klases skolēni līdz šim ģimnāzijā ir redzējuši un piedzīvojuši. 7.klase centās ievērot divpadsmito noteikumus, un katru dienu mūsējo lokā varēja ieraudzīt krāšņus tērpus. Kā uzskata klase, vislabāk un atbilstošāk tēmām ģērbās Kristers Kuprans un Valters Kriškāns. Katru dienu divpadsmitie bija sagatavojuši arī uzdevumus, kuros septītie sevi parādīja godam un lielākoties guva uzvaras.

Lai uzzinātu septīto atsauksmes par fukšu nedēļu, intervēju dažus klases pārstāvjus.

Kā jums patika fukšu nedēļas aktivitātes—dreskodi, dienas uzdevumi?

Katrīna: “Dreskodi man nepārāk patika. Dienas uzdevumi bija pārāk viegli.”

Mārtiņš: “Fukši man patika. Dienas uzdevumi gan varēja būt ilgāk un grūtāki.”

Kitija Anna: “Katras dienas uzdevumi bija aizraujoši. Patika arī uzdevumu vadītāji un dreskodi.”

Dāvids Kristiāns: “Fukšu dreskodi bija interesanti un daudzveidīgi. Dienas uzdevumi bija jautri un smieklīgi.”

Kristiāna: “Dreskodi bija interesanti. Uzdevumus es vēlētos grūtākus...”

Kā jums patika iesvētības?

Kitija Anna: “Fukši kopumā bija jautri. Bet iesvētības nepatika, man ļoti nepatika, kā 12.klases izturas pret ēdienu.”

Dāvids Kristiāns: “Fukši man patika, bet varēja būt siltāki laikapstākļi.”



Marks: “Iesvētības bija ļoti labas!”

Kādas sajūtas pārņēma pēc iesvētībām?

Kristiāna: “Sajūtas pēc iesvētībām bija labas un pretīgas.”

Mārtiņš: “Sarkasmā runājot, bija tīras!”

Dāvids Kristiāns: “Pēc iesvētībām sajūtas bija labas, bet drēbes smirdēja ļoti traki.”

Marks: “Ideāli pretīgas!”

Vai vēlaties fukšus piedzīvot vēlreiz?

Elīna: “Fukšus vēlreiz piedzīvot es vēlētos, bet tikai ar sakarīgākām tēmām.”

Mārtiņš: “10.klasē vēlos fukšus piedzīvot no jauna.”

Katrīna: “Fukšus vēlreiz nevēlos!”

Marta Solovjova (7.)

Mēs, protams, uzvarējām

Bet pēkšņi.. nekādu iepriekšminēto raibumu - visur plēves un maisi, tās tinās un vijās ap tiem laimīgi nelaimīgajiem, tiem, kas drošā un ne tik drošā solī nu dodas pretī uzvarai.

Mēs, protams, uzvarējām! Uzdevumu izpildes svarīgums aizēnoja saprātu, un "nāc, samīļosimies" bija mīļākā frāze. Uzvaru katrs pats izcīnīja ne tikai uz kara lauka, bet arī sevī!

Ak, kā tagad labprāt lietoju sīpolu smaržas! Ja $2 + 3$ bija 5, tad tobrīd, pieskaitot ripošanas apgriezienus sekundē un, "jā, tur bija arī rīsi", es droši vien teiktu, funkcija uzrakstīta nepareizi. $2+3=5$ jeb visam kārtībā bija jābūt pēc 110 minūtēm, un pacīlātās sirdis devās pēdējā ne-ģimnāzistu gaitā.

Viss ir labs, kas labi beidzas, savādāk jau nevar būt! Viens maģisks moments („arī kājas ar skoču!”) ir pagājis, gaismā ieslēgta, salūts izšauts - esam ģimnāzisti! Daudz baltu dieniņu!



Bijusī fukse no 10.b



Fukšu nedēļa 10.a klasē

**„Šodien fukšu diena lielā,
Āčīši jums stāv te priekšā!”**

Ar pirmdienu arī sākās mūsu pārbaudījumu maratons, lai tiktu kārtīgi iesvētīti par pilntiesīgiem ģimnāzistiem. Fukšu nedēļā bija jāģērbjas dažādos mūzikas stilos, tie bija dažādi gan savā ārējā izskatā, gan dvēseliskumā. Pirmdienā bija klasiskā stila diena, tajā bija jātērpijas svinīgi, senlaicīgi. Pēc stundām pie skolas 12.klases pārstāvji bija sagatavojuši mums dažādus pārbaudījumus, piemēram, pirmdien fukšu klasēm bija jāprezentē savs klases karogs.

**„Otrdienā regeja stilā,
Nevīlām mēs formas zilās.”**

Otrdienas pārbaudījums bija vairāk domāts meitenēm, jo ierobežotā laika periodā bija jāpin bizes. Šis pārbaudījums mums ļoti noderēja, jo tā iepraktizējāmies trešdienas mūzikas stilam, kas bija latviešu tautiskais. Visa diena tautu tērpā lika saprast, cik nozīmīgas ir latviešu tradīcijas un spēja tās nodot nākamajām paaudzēm. Ikdienas pārbaudījumā ietilpa tautasdziesmu dziedāšana un divpadsmitajiem par godu dziesmas sacerēšana.

**„Tautu tērpā trešā dienā,
Disko stilā ceturtdienā.”**

Šīs dienas pēcpusdienā pārbaudīja mūsu dejošanas prasmes disko stilā.

**„Piektiena nu, beidzot, klāt,
Vecāki mūs varēs rāt.**



**Iesim trasi vienā barā,
Drēbes metamas būs
ārā.”**

Saulainajā piektdienā bijām hip - hopa stilā, tās dienas pēcpusdienā bija interesantākais fukšu nedēļas notikums. Saģērbušies vecās drēbēs, kuras vēlāk arī tika izmestas atkritumos, satinušies pārtikas plēvē, nodziedājām divpadsmitajiem sagatavoto dziesmu un devāmies uz Priežu kalnu, kurā pieveicām 8 netīrus uzdevumus. Lai arī smaržojām pēc šīpoliem un bijām skaisti izdekorēti

ar ēdiena atliekām, bijām priecīgi par paveikto - klases vienotību un savstarpējo sapratni. Šī pēcpusdienā beidzās ar smaidu uz lūpām. Taču, tā nebija pēdējā aktivitāte.

Vakarā kinoteātrī „Vidzeme” notika fukšu pasākums, kurā atrādījām klases priekšnesumu, devām fukšu zvērestu un tikām iecelti par pilntiesīgiem ģimnāzistiem. Pēc tam, protams, sekoja balle.

Fukšu nedēļas piedzīvotās emocijas ceram saglabāt līdz pat izlaidumam, iespējams, ka pat daļu no tām varēsim izmantot, iesvētot aiznākamās desmitos jeb fukšus.

Asnāte Zirne (10.a)

Elīna Kolna (10.a)

Divpadsmito pārdomas pēc Fukšiem

Fukšu nedēļa pagājusi ar dalītām sajūtām. Bija prieks par tradīciju turpināšanos, bet reizē arī vilšanās, jo mēs (divpadsmitie) šogad bijām ļoti ierobežoti un mums nebija nekādas varas pār fukšiem, kā tas ir bijis citus gadus. Šis faktors arī apgrūtināja uzdevumu un šķēršļu sagatavošanu piektdienai.

Atskatoties uz nedēļu, jāsaka, ka tā varēja būt labāka, bet prieks par tiem fukšiem, kas katru dienu ģērbās norādītajā stilā un bija atraktīvi, veicot uzdevumus.

Mēs, vērojot šo nedēļu, atcerējāmies arī laiku, kad mēs bijām fukši, un salīdzinot var teikt, ka šī gada (nu jau bijušie) fukši pilnībā neizbaudīja to, ko piedzīvojām mēs. Var jau būt, ka, mācoties augstskolā, viņi sapratīs, kā viņi tika pašēloti 10.klasē, un izbaudīs tādas iesvētības, kādas mēs piedzīvojām jau vidusskolā...

Anete Vītoliņa 12.c klase

Lai gan pagājušā gada „Fukši” beidzās uz ne visai pozitīvas nots, cerējām, ka šajā mācību gadā mēs izveidosim gan iesvētāmajiem, gan iesvētītājiem patīkamus „Fukšus”. Mēs centāmies pildīt savus pienākumus pēc iepriekšējo gadu paraugiem, taču tas nenesa nekādu prieku. Tāpat arī fakts, ka pēc iesvētībām saņēmām aizrādījumus par to, ka nedrīkstējām šādi vai savādāk rīkoties, tāpēc rodas jautājums: „Vai vispār ir jēga tad no šādām iesvētībām?”, jo pagaidām izskatās, ka no „Fukšiem”, ko ģimnāzisti bija iemīļojuši, ir palicis tikai nosaukums. Iespējams, ka mums nav taisnība un nākamā gada divpadsmitie uzrīkos visiem tīkamus iesvētību pārbaudījumus.

Guna Šulmane (12.a)

Comeniuss aktivitātes ļauj iepazīt Dāniju

No 29.09. līdz 3.10. Comenius projekta mobilitātē Dānijā Assenas pilsētā piedalījās 12.b klases skolēni: Dana Āre, Elvijs Ošs, Agnese Tropa, kā arī skolotājas Aija Šmeisa un Ārija Fārte. Uz sarunu aicinājām Danu un Agnesi.

Kāds bija Dānijas brauciena mērķis?

Dana: Mērķis braucienam bija katrai dalībvalstij dalīties ar paveikto darbu, apkopojot informāciju par kādu noteiktu tēmu. Mūsu tēma bija "Kultūra un sabiedrība", par kuru arī veidojām prezentāciju. Mērķis bija arī iepazīties ar dāņu kultūru, kā arī satikt jauniešus no 11 dalībvalstīm, tādējādi iegūstot jaunus draugus.

Agnese: Brauciena mērķis bija prezentēt savu paveikto par doto tēmu, kura katrai valstij bija savādāka. Latvijas tēma bija "Kultūra un sabiedrība", par kuru bija jāapkopo visu dalībvalstu iesūtītā informācija. Protams, mērķis bija arī iegūt jaunus draugus no dažādām valstīm, kā arī iepazīties ar dāņu kultūru un izglītības sistēmu.

Kādi bija pirmie iespaidi, ierodoties Dānijā?

Dana: Viens no pirmajiem iespaidiem bija tas, ka cilvēki Dānijā ir laipni un smaidīgi. Gan lidostas darbinieki, biļešu kontrolieri vilcienā, gan arī vienkārši cilvēki uz ielas. Viens no patīkamākajiem iespaidiem - ļoti liela daļa cilvēku izvēlas pārvietoties ar velosipēdu, kas man vienmēr lies ļoti forši.

Agnese: Ierodoties Dānijā, pirmais, ko ievēroju, bija smaidīgie un laipnie cilvēki. Uzreiz bija ievērojams, ka šajā valstī ir augsti attīstītas informāciju tehnoloģijas.

Dānijā dzīvojam viesģimenēs. Kā tas bija?

Dana: Viesģimene mani uzņēma ļoti laipni. Šajā ģimenē biju kopā arī ar meiteni no Nīderlandes. Pie vakariņu galda parasti apspriedām kopīgo un atšķirīgo mūsu valstu kultūrās, kas, manuprāt, bija ļoti interesanti un arī noderīgi, jo uzzināju daudz jauna par Nīderlandes un Dānijas kultūru, izglītību un aktualitātēm jauniešu vidū. Pēdējā vakarā pat izdomājām vārdu spēli, lai saskatītu līdzības savās valodās.

Agnese: Viesģimene, kurā dzīvoju es, bija ļoti laipna un izpalīdzīga. No šīs ģimenes daudz uzzināju par dāņu ēšanas tradīcijām. Man patika, ka viesģimene bija labsirdīga, dzīvojot tur, bija sajūta kā mājās.

Kā atšķiras skola Dānijā no mūsu skolas? Kādi ir dāņu skolēni?

Dana: Skola bija liela un sadalīta pa korpusiem: pamatskola, 10. klases un ģimnāzija. Mēs skolā uzturējāmies 10.klašu korpusā. Bija iespēja pavērot, kā notiek mācību process, piemēram, matemātikas stundā. Runājot ar skolēniem, sapratu, ka viņiem bieži dod grupu darbus, kuri jāizstrādā kopā. Skolēni bija atsaucīgi, protams,



piecas dienas ir par maz, lai kārtīgi ar visiem iepazītos, tāpēc bieži sanāca tā, ka skolā dāņu skolēni uzturējās savās grupās, un mēs, pārējo valstu skolēni, – savās, bet uz nedēļas beigām jau atmosfēra bija daudz atvērtāka un komunicēt bija vieglāk.

Agnese: Dānijas izglītības sistēma krasi atšķiras no Latvijas izglītības sistēmas, līdz ar to skola arī bija savādāka. Piedaloties mācību stundās, uzzināju, ka Dānijā ir nedaudz zemāks izglītības līmenis nekā Latvijā. Skolēni bija draudzīgi.

Kas Jūs pārsteidza, atrodoties Dānijā?

Dana: Mani pārsteidza tas, ka Dānijā viesģimenē dzīvojam it kā lauku teritorijā, bet mājas tomēr ir ļoti modernas, un blakus atrodas nelieli ciematiņi. Līdz skolai bija jābrauc apmēram 20 minūtes ar foršu, komfortablu skolēnu autobusu, skats pa logu patīkams - zaļi lauki, govīs, aitas, - un pēc pāris minūtēm jau esi pilsētā pie lielās skolas.

Agnese: Mani nedaudz pārsteidz pusdienu tradīcijas, jo dāņiem pusdienās parasti ir sviestmaizes, šis valsts cilvēki lieto daudz neveselīgāku pārtiku. Manuprāt, ļoti neparasti bija tas, ka lielākā daļa cilvēku pārvietojas nevis ar automašīnām, bet gan ar velosipēdiem.

Ko jūs ieguvāt no šī brauciena?

Dana: No šī brauciena guvu brīnišķīgu pieredzi, iepazinu dāņu kultūru, ieguvu jaunus draugus, kā arī šis bija lielisks veids, kā pārbaudīt un papildināt valodas zināšanas, kas, manuprāt, ir ļoti noderīgi un svarīgi. Šāds projekts dod iespēju iepazīt citu kultūru un cilvēkus, kas noteikti noder arī turpmākajā dzīvē.

Agnese: No šī brauciena ieguvu pozitīvas emocijas un uzzināju daudz par Dāniju. Kā arī ieguvu jaunus draugus no dažādām projekta dalībvalstīm.

Marta Madalāne (12.b)



Skan svešvalodas

Madonas Valsts ģimnāzijā var apgūt 4 svešvalodas – krievu, vācu, angļu un franču valodas, kuras tad arī 23. oktobrī Svešvalodu pēcpusdienā varēja dzirdēt ikviens ģimnāzijas skolēns un skolotājs. Pasākums pulcēja ļoti daudz skatītāju un uzstāties gribētāju.

Tur varēja redzēt gan nelielus teatrālus uzvedumus, gan muzikālus priekšnesumus, ieklausoties, kā skan katra svešvaloda. Interesanti arī tika pieteikti visi priekšnesumi. Dažkārt, piesakot priekšnesumu, pasākumu vadītāji runāja pat trijās dažādās valodās. Tāpēc, lai nenokavētu savu uzstāšanās kārtu, visiem vajadzēja ieklausīties un censties saprast vadītāju teikto.

Edijs no 11.c klases atzīst, ka šādā pasākumā viņš piedalās pirmo reizi, un sākumā likās, ka būs daudz citādāk – vairāk runāšanas, bet beigu beigās bija gan teātris, gan dziesmas. Svešvalodu pēcpusdiena Edijam ļoti patika, un viņš labprāt piedalīsies arī nākamgad.

Šis bija patiesi pozitīvs un draudzīgs pasākums, kurā Madonas Valsts ģimnāzijas skolēni cits citu varēja ieraudzīt pavisam citā gaismā, piemēram, uzzināt to, ka dažs ļoti labi spēlē ģitāru vai klavieres, bet cits māc runāt franciski vai labi dzied.

Žanete Zirne (11.c)

11.a un 11.c ekskursija

8. oktobrī mēs, 11.a un 11.c klase, devāmies mācību ekskursijā. Pirmā pieturas vieta bija Ziemassvētku kauju muzejā, kur mums bija iespēja aplūkot dažādas fotogrāfijas, kauju shēmas un citus priekšmetus, kas saglabājušies no Pirmā pasaules kara. Apskatījām arī lielāko kauju vietu maketu Latvijā, kurā lieliski attēlotas Ziemassvētku kauju skartās teritorijas. Tāpat tikām sadalīti 2 komandās un strēlnieku formā tērpta vīra vadībā veicām dažādus pārbaudījumus, ar kādiem saskārās arī latviešu strēlnieki. Sapratām, cik svarīgs kaujā ir komandas darbs, spēja ātri reaģēt, izveicība, arī paklausība, jo par katru nepareizu un nepamatotu rīcību mums bija 10 reizes jāpiepumpējas. Secinājām, ka darbs, ko dara karavīri, ir kā fiziski, tā arī

emocionāli smags.

Pēc tam viesojāmies kinopilsētiņā Cinevilla, kur gids mums pastāstīja par kinofilmu tapšanu Latvijā. Mēs varējām apskatīt, kā dzīvē izskatās vieta, kur tika filmēti „Rīgas sargi”, „Rūdolfas mantojums” un citas filmas. Arī paši bijām aktieri un iejutāmies tādās lomās kā Ziemassvētku vecītis, Supermens. Uzzinājām arī to, kā top specefekti.

Vakarā apmeklējām hokeja spēli, un par spīti tam, ka spēlē netika gūta uzvara, bijām gandarīti un priecīgi par lieliski pavadīto dienu. Šī bija tiešām vērtīga, izglītojoša un jauka ekskursija.

Kintija Smoča (11.a)

Savas valsts patriots

Novembris - Latvijas mēnesis. 11.novembris ir Lāčplēša diena, kurā pieminam Brīvības cīņās bojā gājušos karavīrus, kuri ir cīnījušies par mūsu valsti un atdevuši dzīvību par to. 18.novembrī Latvija atzīmē savu 96. dzimšanas dienu.

Svētku mēnesī „Maģiskā” aptaujāja ģimnāzistus, lai noskaidrotu, vai skolēni sevi uzskata par savas valsts patriotiem. Lielākā daļa aptaujāto jauniešu uzskata, ka ir Latvijas patrioti, norādot, ka ciena, mīl savu valsti, godina un piemin tos cilvēkus, kas cīnījušies par Latvijas brīvību. Tomēr starp aptaujātajiem jauniešiem bija arī tādi, kas apgalvo, ka nav savas valsts patrioti, minot neapmierinātību un nepatiku pret valsts politiku.

Jautājām arī ģimnāzistiem, vai draudu gadījumā viņi ir gatavi aizstāvēt savu valsti? Skumji, bet puse aptaujāto jauniešu atzina, ka nav gatavi aizstāvēt Latviju un briesmu gadījumā dotos prom no valsts, kā iemeslu minot, ka jaunieši jau tāpat nevar palīdzēt. Taču būtu jāsaprot tas - katrs, kas aizbrauc, praktiski pamet savu valsti likteņa varā. Tas ir līdzīgi kā vēlēšanās - doties balsot vai nē. Katra cilvēka balss var ietekmēt vēlēšanu rezultātus un līdz ar to arī valsts politiku. Tāpēc ir prieks par ģimnāzistiem,



kuri būtu gatavi cīnīties par savu valsti. Ceram, ka šādi laiki vairs nekad nepienāks un mūsu Latvijā valdīs miers!

Būsim aktīvi, iesaistoties Valsts svētku pasākumos, tā apliecinot savu mīlestību un cieņu pret savu valsti!

Tev mūžam dzīvot, Latvija!

Ieva Pūce (9.a)



LITERĀRĀ LAPA

Labrīt, rudens!

Ir rīts,
dzirdū kā lietus līst.
Tur aiz loga pelķe jau,
un suns teic: „Vau!”
Es pamodies, jo ir rīts,
es guļu baltā segā pīts
un ir ļābi,
diena nav iesākusies skābi,
bet ar tēju rokā,
un krītošām lapām kokā.
Labrīt!

/Linda Vēze/



Tu mani ieslogi,
Ielec pašā vidū.
Man apkārt septiņas sienas,
Kad kādai pietuvojos,
Tu mani noliec atpakaļ.
Un tā es maldos
Un nekad nesaprotu,
Kas ir aiz tām sienām.

/Chatte noir/

Paliec vēl brīdi
Pie manis šeit.
Vai redzi pienepūkas
Gaisā lidojam?
Tas ir brīnums
Un arī piemērs,
Kā īsti ir jādzīvo.
Paliec vēl brītiņu šeit,
Vai redzi burbuļus pārsprāgstam?
Kā tiem tik skaisti tas izdodas,
Pazust krāšņi nolīstot.
Vēl nedaudz,
Tikai uzklausī.
Lūk, varavīksne debesīs!
Izkrāsot pašam sevi,
Kaut mēs cilvēki tā mācētu.
Paliec vēl brīdi,
Paliec šeit
Aizver acis un izbaudi brīdi,
Jo skaistākais sākas
Ne ārpusē,
Bet tieši tavā iztēlē!

/Laura Zaruma/



For the sake of its soul
For the beast that howls
In the night as dark as hell
Will you let your wolf out?

/Chatte noir/

Sirds plaša, tik plaša, tā atvērta tev
Tā runā uz tevi, tā sauc uz tevi.
To nemiera vilņi sirds jūrā mētā,
Kā sagūstīta tā ieslēgta sētā.
Manas mājas ceļš skumst pēc tevis, un es
skumstu vairāk nekā tas.
Lai saule parāda tev, kas ir kas,
Viņa jau nestāstīs muļķības
vai tad mēs zinājām, ka laiks ir dārgs,
galvenais jau nesadegt!
galvenais jau nepazust!

/Zanda Krūmiņa/

Tikai svētdienās
Man ir talants,
bet iedvesma mani pievil,
tā reti atnāk...
Bet ja atnāk, tad
neatstāj cepumus vēlākam,
kaut to es gribētu ļoti,
vēl varētu atstāt pienu,
lai vairāk,
lai vairāk iedvesmas talantam.
Bet iedvesma ir skopa
un cepumus atnes tikai uz īsu brīdi,
uz vienu dzejolīti,
aiziet un atnāk nākošsvētdien.
skopule..

/Laura Zaruma/

Pelē degsme tavās acīs,
Nodzisusi sirdī liesma.
Plaukstas viena otrā gulstas,
Neskan vairs tā pati dziesma.
Apklusināt dvēš'les stīgas,
Nespēju es - tas ir tiesa.
Vēlos garā būt ar tevi,
Nerunā, lai jūtās miesa.
Esi mana pašjāvība,
Nenodziest, lai sirdī liesma

/Lorita Ozola/



Redaktore: Žanete Zirne

Redkolēģija: Marta Solovjova, Marks Līcītis,
Krista Kalupniece, Ieva Pūce,
Beāte Beatrise Mazūre, Elīna Kolna,
Laura Zariņa, Asnāte Zirne, Renāte Saulīte,
Kintija Smoča, Guna Šulmane, Marta Madalāne,
Alise Dimitrijeva

Fotogrāfe: Madara Lindāne

Konsultante: Kristīne Lukaševica

E-pasts: magiskaa@gmail.com